

NIEUWSBRIEF

Stichting Vrienden van de Dierenbescherming Suriname

Jaargang 18 | December 2024

In deze nieuwsbrief

In deze nieuwsbrief vertellen we u met trots over onze nieuwe website en natuurlijk berichten we over ons komende sterilisatieproject.

De dierenbescherming in Suriname organiseert regelmatig activiteiten om geld bijeen te brengen voor het asiel. Met name de boekenmarkten en de taart- verkopen zijn een groot succes. Ook de Stichting Vrienden van de Dierenbescherming Suriname (DBS) kan rekenen op donateurs die willen opkomen voor de dieren.

Wij danken u voor uw steun en hopen in 2025 weer op u te mogen rekenen!

Nieuwe website!

Wij zijn heel blij en trots te kunnen aankondigen dat we een nieuwe website hebben! Op het vertrouwde adres www.dierenbeschermingsuriname.nl vindt u informatie over wat wij doen om de dierenbescherming in Suriname te steunen, en dan gestoken in een fris jasje.

Er is veel informatie te vinden over ons sterilisatieproject dat we al sinds 2009 organiseren, met een uitgebreide fotogalerij.

Natuurlijk kunt u ook lezen wat u kunt doen. Uw steun en belangstelling zijn onmisbaar voor het werk van de dierenbescherming in Suriname.

Onze nieuwe website is belangeloos gemaakt door Marcel Bleeker. Marcel woont op Curaçao en maakt deel uit van het bestuur van de Stichting Kitten Rescue Curaçao. Marcel is met zijn vrouw Mirjam in 2023 mee geweest als vrijwilliger tijdens ons sterilisatieproject.

Sterilisatieproject

15e keer

Van maandag 17 februari tot en met maandag 24 februari vindt voor de 15de keer het grote sterilisatieproject plaats op het terrein van het dierenasiel in Paramaribo.

De eerste jaren van het project was het echt pionieren en moest er onder primitieve omstandigheden geopereerd worden. Nog steeds zijn er natuurlijk veel verschillen met de manier waarop er in Nederland geopereerd wordt, maar het grootschalige project loopt dankzij de inzet van ervaren deelnemers en enthousiaste nieuwelingen vlot en er kunnen in korte tijd veel dieren gesteriliseerd worden. De groep die dit jaar vanuit Nederland aan de slag gaat bestaat uit vijf dierenartsen, acht ervaren paraveterinair, vier stagiaires en vier vrijwilligers.

Verderop in deze nieuwsbrief kunt u alvast kennismaken met een aantal van de vrijwilligers die in februari meegaat naar Suriname.

Joke Bartelds

Algemeen vrijwilliger

Je gaat nu voor de 15e keer mee naar Suriname met je man Anton die opereert. Er wordt verteld dat je zelf niks met dieren hebt.

Dat klopt helemaal. Ik heb geen hekel aan dieren maar ik heb er ook niks mee.

Toch help je altijd met het project.

Als ik een paar dagen in Paramaribo heb rondgelopen wil ik graag iets doen. Het liefst iets wat zinvol is. Afgelopen

jaren heb ik bij de inschrijfbalie gewerkt en bij het klaarmaken en uitdelen van medicijnen. Dit jaar ga ik instrumenten wassen en medicatie uitzetten. Je staat dan op de veranda en hebt een prima uitzicht op alles wat er voor en na de operatie gebeurt.

Vind je in de jaren dat je in Suriname komt veel veranderd?

In de loop van de jaren zie je dat de mensen het in Suriname niet beter hebben gekregen, tenminste de meeste mensen niet. Veel mensen hebben moeite de eindjes aan elkaar te knopen. Er is weinig zicht op verbetering. Ik vind de Surinamers wel stoere mensen.

Wat bedoel je met stoer?

Er zijn veel verschillende bevolkingsgroepen en ook in lastiger tijden leven ze goed met elkaar. Of misschien moet je zeggen naast elkaar want door hun geschiedenis zijn er verschillen in religie en manier van leven. Wij zouden daar wel een voorbeeld aan kunnen nemen.

Menno de Klerk

Paraveterinair

Hoe ben je bij dit sterilisatieproject betrokken geraakt?

Ik werk als paraveterinair in Oud Beijerland waar Anton dierenarts is. Hij heeft veel verteld over het project. Ik werk nu zes jaar als paraveterinair en het lijkt me erg leuk om mee te gaan.

Heb je al eerder in het buitenland ervaring opgedaan?

Nee, nooit eerder als paraveterinair in het buitenland gewerkt. Ik heb wel de kans gekregen om na mijn opleiding mee te gaan naar Kaap Verdië met een delegatie van mijn opleiding. Dat was op uitnodiging van de vrouw van de president. Zij wilde de situatie voor de dieren verbeteren.

Er zijn in Kaapverdië veel zwerfdieren, vaak worden ze vergiftigd. Er was geld ingezameld om een asiel op te zetten.

Helaas is het maar half afgebouwd, het geld raakte op.

En nu naar Suriname!

Ik heb begrepen dat de situatie daar veel beter is. Ik heb veel zin om daar aan de slag te gaan.

Dierencrematorium

Achter op het terrein van het asiel staat in een apart gebouwtje een kleine verbrandingsoven voor kadavers. Deze wordt niet alleen gebruikt door het asiel maar is een uitkomst voor eigenaren om hun overleden huisdier te laten cremieren.

Het is een oplossing in het tropisch klimaat waar begraven zeker in de stad onhygiënisch en vaak ook niet mogelijk is. Op zich voldoet de huidige installatie goed, maar is het nodig grote onderdelen te vervangen. Deze onderdelen zijn duur en moeten worden verscheept van Amerika naar Paramaribo.

Mede dankzij donateurs van de St. Vrienden blijft de huidige installatie geheel up to date.

Hulp blijft nodig!

Scan de QR code en doe een donatie!

De dieren in Suriname
zijn je dankbaar.

Lotte Godijn Dierenarts

Je bent nu 11 jaar dierenarts in Nederland maar je hebt als vrijwilliger ook in het buitenland gewerkt. Hoe was dat?

Ik heb o.a. in Botswana en in Brazilië bij non-profit dierorganisaties gewerkt. Ik leerde er op een heel andere manier werken dan ik in Nederland gewend ben:

Het is roeien met de riemen die je ter beschikking hebt: beperkte keuze in medicamenten, instrumenten en apparatuur.

Je moet jezelf inventief en flexibel opstellen: op twee houten blokken staan als de operatietafel te hoog voor je is.

Je ziet andere aandoeningen: ziektes zoals Parvo die we in Nederland gelukkig nauwelijks meer zien komen nog dagelijks voor en patiënten die eerdere te warm worden dan te koud tijdens een operatie (oververhitting treedt snel op in de warme zon van Afrika).

Het zal niet meevallen om soms zo primitief te moeten werken?

Je wordt er vindingrijker van en dat neem je ook terug mee naar Nederland, wat je bv. in een asiel situatie, of bij een eigenaar met weinig financiële middelen goed kunt gebruiken. Je leert iets doen met niets.

Ook bij diagnostiek moet je anders te werk gaan. Je moet je behandeling nog meer dan normaal baseren op het verhaal van de verzorger of eigenaar en op bevindingen van het klinisch onderzoek afgaan, omdat je vaak niet de beschikking hebt tot verdere diagnostiek (zoals bloedonderzoek of een echo).

Je bent onlangs ook in Zweden geweest?

Ja dat klopt, dat was een mooi contrast met de warmte van Brazilië.

In Zweden heb ik een sledehonden wedstrijd begeleid. Ik moest controleren of de honden fit genoeg waren om te starten en was EHBO post tijdens de race. Ik had eigenlijk niet zo veel met husky's in Nederland, maar ik heb ze heel anders leren kennen in de sneeuw, hun natuurlijke habitat.

Wat een uithoudingsvermogen! Na honderden kilometers voor de slee kunnen ze niet wachten om weer te vertrekken, onvermoeibaar.

En straks steriliseren in Suriname!

Ik heb er veel zin in. En natuurlijk hoop ik naast veel dieren te helpen en nieuwe mensen te leren kennen, ook wat van het mooie land te kunnen zien.

Want dat is naast het vrijwilligerswerk ook het mooie van deze projecten, dat je ook een ander stukje van de wereld en de bijbehorende cultuur en natuur leert kennen!

Kersttaartensale In Suriname

De dierenbescherming in Suriname doet op veel manieren haar best om donaties binnen te krijgen. Een succesvolle manier is de verkoop van taarten.

Op zaterdag 21 december organiseert de Dierenbescherming in Suriname een grote kersttaartenverkoop. Ook andere heerlijkheden zijn verkrijgbaar. Vele vrijwilligers gaan aan de slag met het bakken en verkopen van al dit lekkers voor het goede doel. Voor deze bekende en gewaardeerde Taartensale is een kraam gereserveerd op een drukke locatie van een winkelcentrum van Paramaribo

